

[Jytte Andersen]

ve dagpenge til aktive uddannelsespenge. Derfor lægger den finansieringsplan, som vi har med i udvalgsarbejdet, også op til det samme provenu.

Når arbejdsministeren henviser til Marienborgforhandlingerne og vores eget beslutningsforslag nr. B 30, vil jeg godt bede arbejdsministeren om at læse det sidste punkt i Socialdemokratiets udmøntning af, hvordan vi har forstået Marienborgforhandlingerne. Her siger vi, at det, når vi skal gribe ind vedrørende ansættelsesvilkår, faktisk også er meget vigtigt at få kigget på, hvilke opsigelsesvarsler de samme mennesker har, så vi ikke fra den ene dag til den anden får stillet en stor gruppe lønmodtagere ringere, end de er stillet i dag. Det er det, der er sagt, og det er det, som arbejdsministeren tydeligvis også har læst, men ikke helt forstået på den måde, som budskabet var ment på.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg tror i og for sig, at befolkningen er ved at være træt af alle disse udtalelser om, hvad der er sket, og også om, at regeringen smed tøjlerne og spurgte befolkningen, men derefter ikke vil erkende, at situationen er forandret her i Folketinget. Jeg vil gerne sige, at det, vi har sagt – det er jeg glad for også er det, der var signalerne vedrørende dette lovforslag – var spørgsmålet om at få dette Ting til at arbejde. Derfor ser jeg frem til, at det, der skal foregå i udvalget, kommer til at foregå på et fornuftigt, solidarisk grundlag, således at vi beholder vore solidaritetsprincipper i a-kasse-lovgivningen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, det var glimrende, at arbejdsministeren, da han sammenfattede debatten, tog udgangspunkt i, hvad det er for nogle problemsæt, vi arbejder med. Ministeren har ikke så meget andet at gøre, for det viser sig jo, som forslagene foreligger nu, at der næppe er flertal for dem. Det synes jeg vi skal være glade for, for der har været megen kritik af dem. Der er altså ingen tvivl om, at de ikke bør gennemføres, som de foreligger.

Ministeren har nu tilbud fra næsten samtlige partier. Jeg har ikke hørt nogen, der ikke er med til at sige: Lad os forsøge at finde en anden måde at gøre det på. Arbejdsministeren har jo ikke et flertal, hvis ikke han har nogen med i hvert fald. Jeg kan selvfølgelig beklage det – jeg

ved godt, at vi ikke kan nå til en aftale – for jeg har en masse gode ideer til, hvordan det kan gøres bedre, mindre bureaukratisk og på en mere solidarisk måde. Dette udtryk – solidaritet – betyder meget, ikke alene for SF, men i høj grad også for Socialdemokratiet og andre partier, som bare kalder det noget andet, nemlig retfærdighed. Der er ingen retfærdighed i, at de lønmodtagere, som f.eks. arbejder på en fiskefiletfabrik, som er afhængig af, at fiskene kommer ind – og de kommer jo ikke på de rigtige tidspunkter – af hensyn til dagpengene skal betale 300 kr. mere i kontingent end de, der ikke bliver hjemsendt, selv om fiskene ikke kommer til tiden. Det er ikke en rimelig betragtning.

Lad os nu tage den rimelige betragtning her: Lad os ikke indføre sådanne ordninger, som også vil give bureaukrati, men i stedet sige: Vi har et fælles ansvar i dette land, og alle lønmodtagere må tage det ansvar på sig, at de medvirker til at finansiere uddannelse og afskaffelse af arbejdsløshed.

Det er ikke rimeligt, at en stor, stor gruppe inden for lønmodtagerne, som har fint arbejde og ikke regner med at blive fyret – selv om den – blæser på alle solidaritetsordninger og derfor i årevis ikke har været med til at betale til det. Vi skal jo ikke glemme, at det jo ikke kun er dagpenge, vi taler om at der skal betales til. Det er jo i høj grad i de seneste år blevet sådan, at man putter mere og mere uddannelse på dagpengesystemet, i hvert fald når det skal finansieres. Finansiering af uddannelse til de arbejdsløse sker jo mere og mere over dagpengesystemet. Derfor må resten også betale til det. Alt andet vil være urimeligt.

Jeg synes, ministeren skal se i øjnene, at der nu er et tilbud fra et flertal i salen om, at vi indfører et sådant princip om, at alle betaler med, men ikke alle tvinges i a-kasse. Det er jo ikke det, vi taler om.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Nu er det ikke kun fru Jytte Andersen, der har kontakter til LO-Bladet, det har arbejdsministeren faktisk også.

Før det hele gik i gang i efteråret, havde jeg faktisk en artikel i LO-Bladet, hvor mit hovedbudskab var, at tiden ikke er til at grave grøfter, men til at bygge bro. Det mener jeg fortsat og ikke mindst nu, hvor der er gået så lang tid med